

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 17, 2018

Nummer 17, 2018

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2018:646](#) 20-04-2018

Hof

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2018:1753](#) 24-04-2018

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2018:1350](#) 24-04-2018

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2018:1595](#) 17-04-2018

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:3511](#) 17-04-2018

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2018:876](#) 17-04-2018

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2018:3776](#) 17-04-2018

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2018:1241](#) 10-04-2018

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2018:216](#) 23-01-2018

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2017:4515](#) 17-10-2017

Rechtbank

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:1676](#) 23-04-2018

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:4619](#) 20-04-2018

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2018:4592](#) 20-04-2018

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2018:1440](#) 19-04-2018

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2018:1873](#) 19-04-2018

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2018:2543](#) 18-04-2018

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2018:1858](#) 18-04-2018

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2018:1825](#) 18-04-2018

[Rechtbank Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2018:1732](#) 17-04-2018

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2018:1970](#) 12-04-2018

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2018:3298](#) 11-04-2018

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2018:2407](#) 23-03-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2018:1699](#) 07-03-2018

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2018:3197](#) 02-03-2018

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2018:3196](#) 16-02-2018

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2016:7785](#) 13-01-2016

Antillen

[Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba, ECLI:NL:OGHACMB:2017:176](#) 26-09-2017

Uitspraken zonder ECLI

[Rechtbank Noord-Holland](#) 07-02-2018

Bij deze uitspraak ontbreekt de ECLI

RECHTSPRAAK

Mishandeling door ex-echtgenoot, die daarvoor strafrechtelijk is veroordeeld. Smartengeldvordering tot een bedrag van € 1.500 toegewezen (gevorderd € 6.000). Omstandigheden waar het hof rekening mee houdt onder andere: appellante heeft pijn ondervonden en letsel opgelopen (keel, gezicht en armen), appellante heeft nog geruime tijd na het incident angstklachten die medische behandeling vergen, appellante was op het moment van het incident twintig weken zwanger en appellante bevond zich in haar eigen woning. Tussenuitspraken: PS 2018-0372 en PS 2018-0373.

In de strafzaak tegen geïntimeerde, in welke zaak de uitspraak inmiddels kracht van gewijsde heeft gekregen, is onder andere bepaald dat geïntimeerde zich schuldig heeft gemaakt aan mishandeling van zijn ex-echtgenote, appellante, die op dat moment ongeveer twintig weken zwanger was. Hij is naar haar woning gegaan en heeft haar met kracht geduwd, met zijn handen bij haar keel/nek en armen vastgepakt en hij heeft haar met kracht meerdere kopstoten tegen haar hoofd gegeven. Als gevolg daarvan heeft appellante pijn ondervonden en letsel in haar gezicht, keel en aan haar armen opgelopen. Tevens heeft zij last van angstklachten passend bij PTSS en paniekaanvallen en hyperventilatie.

In dit hoger beroep gaat het alleen om de gevorderde immateriële schadevergoeding ten bedrage van € 6.000. In hoger beroep heeft appellante haar vordering op dit punt nader onderbouwd met enkele verwijzingen naar de Smartengeldgids 2015 en met een verklaring van haar huisarts. Naar het oordeel van het hof heeft appellante in ieder geval in hoger beroep de ernstige gevolgen die de mishandeling voor haar heeft gehad voldoende onderbouwd. Het hof concludeert dan ook dat appellante aanspraak kan maken op vergoeding van immateriële schade als gevolg van de mishandeling door geïntimeerde. Het hof laat zich vervolgens uit over de hoogte daarvan. Het hof acht een vergoeding van € 1.500 voor immateriële schade billijk, waarbij het hof rekening heeft gehouden met de volgende omstandigheden: appellante heeft pijn ondervonden en letsel in haar gezicht, keel en aan haar armen opgelopen; appellante heeft nog geruime tijd na het incident angstklachten die medische behandeling

vergen; appellante was op het moment van het incident twintig weken zwanger; en appellante bevond zich in haar eigen woning, een plaats waar iemand zich veilig zou moeten kunnen voelen. Tevens heeft het hof in aanmerking genomen dat voor het handelen van geïntimeerde geen aanleiding bestond en dat daarvoor ook geen rechtvaardiging is te vinden. Onenigheid over de uitvoering van een omgangsregeling is in ieder geval geen excuus voor dergelijke misdragingen. Het hof acht een bedrag van € 1.500 in overeenstemming met bedragen die in Nederland tegenwoordig worden toegekend in gevallen waarin sprake is van letsel onder omstandigheden als waarvan in dit geval sprake is. De grieven van appellante slagen in zoverre dat haar vordering tot een bedrag van € 1.500 toewijsbaar is en zij falen voor het overige. Nu beide partijen gedeeltelijk in het ongelijk zijn gesteld zal het hof de proceskosten in beide instanties tussen hen compenseren.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 24-04-2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:1753

Zaaknummer: 200.198.332_01

Rechters: B.A. Meulenbroek, O.G.H. Milar en M.G.W.M. Stienissen

Advocaten: H. Weinans en A.J.M.J. Werners

RECHTSPRAAK

Artikel in Het Parool over aanslag op kantoorvilla, waarin, naar eisers stellen, hun kantoor ten onrechte is geassocieerd met de aanslag, is niet onrechtmatig. Belangenafweging artikel 10 EVRM en artikel 6:162 BW. Inhoud artikel wordt bevestigd door verscheidene geschriften en verklaringen. Artikel had evident nieuwswaarde en snelheid bij de publicatie daarvan was vanuit het oogpunt van een goede nieuwsvoorziening geboden. In deze omstandigheden kunnen er minder zware eisen worden gesteld aan het verifiëren van alle gegevens.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 24-04-2018

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2018:1350

Zaaknummer: 200.207.157/01

Rechters: D. Kingma, R.J.F. Thiessen en H.M.M. Steenberghe

Advocaten: B.S. Friedberg en C. Wildeman

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Kort geding. Eiser handelt onrechtmatig door op sociale media seksuele relatie met gedaagde te ontkennen, waardoor gedaagde als leugenaar wordt afgeschilderd. Voorzieningenrechter oordeelt (in reconventie) dat eiser niet kan ontkennen dat hij een affectieve of seksuele relatie met gedaagde had. Dit betekent dat de raadsman van eiser in de pers onjuiste mededelingen gedaan heeft over de aard van de relatie tussen eiser en gedaagde. Eiser moet zich voortaan onthouden van dergelijke uitspraken. Geen verdere beperking vrijheid van meningsuiting.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 23-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:1676

Zaaknummer: C/16/45511 / KL ZA 18-61

Rechters: J.A. Schuman

Advocaten: V.C. van der Velde en J.W. Versteeg

RECHTSPRAAK

Artikel 81 lid 1 RO. Hof heeft geoordeeld dat in zaak waarin betrokkenen verschillende, met hun eerdere verklaringen tegenstrijdige, verklaringen hebben afgelegd, het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn dat de aansprakelijkheidsverzekeraar aan haar aanvankelijke (op de eerste verklaringen gebaseerde) erkenning van aansprakelijkheid wordt gehouden. Hoge Raad doet zaak af met artikel 81 RO.

Eiseres heeft letsel opgelopen aan haar linkerpink. Zij stelt dat betrokkene 1 de bal tegen haar pink heeft gegooid en stelt hem daarom aansprakelijk voor de schade. Nationale Nederlanden heeft in haar hoedanigheid van aansprakelijkheidsverzekeraar van betrokkene 1 de aansprakelijkheid erkend, nu eiseres en betrokkene 1 aan Nationale Nederlanden hebben verklaard dat betrokkene 1 per ongeluk een balletje richting eiseres had gegooid en dat eiseres dit balletje heeft proberen af te weren, waarbij het balletje tegen haar pink kwam en zij letsel heeft opgelopen. Nationale Nederlanden heeft een voorschot op de schadevergoeding betaald aan eiseres. Nadien heeft betrokkene 1 verschillende, met de eerste verklaring tegenstrijdige, verklaringen afgelegd. Nationale Nederlanden wenst daarom terug te komen op haar erkenning van aansprakelijkheid. Ook eiseres heeft ter comparitie een tegenstrijdige verklaring afgelegd (zij verklaart niet te hebben gezien wie het balletje heeft gegooid).

Eiseres vordert in deze bodemprocedure een verklaring voor recht dat Nationale Nederlanden gehouden is de als gevolg van het aan eiseres overkomen ongeval geleden en nog te lijden schade te vergoeden en Nationale Nederlanden te veroordelen tot betaling van een voorschot op de schade van € 250.000. Hieraan legt eiseres ten grondslag dat Nationale Nederlanden als de aansprakelijkheidsverzekeraar van betrokkene 1 gebonden is aan haar erkenning van aansprakelijkheid en daarop niet mag terugkomen. De rechtbank heeft de vordering afgewezen. Het hof heeft het vonnis van de rechtbank bekrachtigd. Het hof heeft overwogen dat het een aansprakelijkheidsverzekeraar in beginsel niet vrijstaat om terug te komen van een jegens een derde gedane erkenning dat zijn verzekerde jegens die derde aansprakelijk is, maar dat het onder deze omstandigheden, waarin is komen vast te staan dat aan de

betrouwbaarheid van de verklaringen ernstig getwijfeld moet worden, in elk geval naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar zou zijn dat Nationale Nederlanden aan haar aanvankelijke erkenning van aansprakelijkheid wordt gehouden. De bewijslast met betrekking tot de toedracht van het ongeval rust daarmee op eiseres en zij is niet geslaagd in het leveren van bewijs, aldus het hof.

Eiseres heeft cassatieberoep ingesteld. De advocaat-generaal heeft geconcludeerd tot verwerping van het cassatieberoep (ECLI:NL:PHR:2018:148), nu naar zijn oordeel de klachten van eiseres uitgaan van een te beperkte opvatting voor het op grond van de derogerende werking van de redelijkheid en billijkheid kunnen terugkomen op een aansprakelijkheidserkenning. De Hoge Raad doet de zaak af met artikel 81 lid 1 RO: de in het middel aangevoerde klachten kunnen niet tot cassatie leiden.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 20-04-2018

ECLI: ECLI:NL:HR:2018:646

Zaaknummer: 17/01235

Rechters: E.J. Numann, G. Snijders, M.V. Polak, C.E. du Perron en C.H. Sieburgh

Advocaten: S. Kousedghi en N.T. Dempsey

Wetsartikelen: 81 RO

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling van een 25-jarige en een 36-jarige man voor liquidatie van een 50-jarige Turkse man. Toewijzing € 10.000 immateriële schadevergoeding aan benadeelde partij.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 20-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2018:4619

Zaaknummer: 09/857404-16

Rechters: J.W. du Pon, M. Rootring en M.P.M. Loos

Advocaten: H.L.C.M. J- Kuijpers en S. Schuurman

Wetsartikelen: 289 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Strafrecht. Veroordeling van een 25-jarige en een 36-jarige man voor liquidatie van een 50-jarige Turkse man. Toewijzing € 10.000 immateriële schadevergoeding aan benadeelde partij.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 20-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2018:4592

Zaaknummer: 09/857430-16

Rechters: J.W. du Pon, M. Rootring en M.P.M. Loos

Advocaten: H.L.C.M. J- Kuijpers

Wetsartikelen: 289 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Wrakingszaak. Verzoekers worden niet-ontvankelijk verklaard in hun wrakingsverzoek. De wrakingskamer heeft niet kunnen vaststellen dat verzoekers zich in de hoofdzaak hebben gevoegd als benadeelde partijen als bedoeld in artikel 51f Sv. Verzoekers hebben hun wrakingsverzoek dus enkel gedaan in hun hoedanigheid van nabestaanden en daarmee spreekgerechtigden in de hoofdzaak. Zij kunnen in die hoedanigheid geen wrakingsverzoek indienen.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 19-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2018:1873

Zaaknummer: WR 18/010

Rechters: A.G.A.M. van de Ven, A.H.J.J. van de Wetering en J.H.L.M. Snijders

Advocaten: P.C. Schouten

Wetsartikelen: 51f Sv

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag door na poging tot drugsdeal met vuurwapen een aantal schoten te lossen in de richting van het wegvlochtende slachtoffer, waarbij een van de kogels het slachtoffer dodelijk heeft getroffen. Nabestaanden voegen zich als benadeelde partij. Niet voldaan aan strenge vereisten voor shockschade, nu bijvoorbeeld informatie ontbreekt over de wijze waarop en omstandigheden waaronder de nabestaanden met het stoffelijke overschot van het slachtoffer in het mortuarium zijn geconfronteerd.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 19-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2018:1440

Zaaknummer: 18/830035-17

Rechters: M. Haisma, R.B.M. Keurentjes en M.B.W. Venema

Advocaten: Y. Moszkowicz en L.H. Poortman-de Boer

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot afpersing in vereniging door twee slachtoffers brieven te sturen waarin wordt aangegeven dat de slachtoffers tien miljoen euro moeten betalen omdat het anders ‘niet goed komt’, met daarbij personalia van meerdere familieleden van de slachtoffers. Toewijzing immateriële schadevergoeding aan slachtoffers, € 2.500 per persoon.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 18-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2018:1825

Zaaknummer: 05/780021-17

Rechters: D.S.M. Bak, Y.M.J.I. Baauw en T.C. Henniphof

Advocaten: R.B.J.G. Baggen

Wetsartikelen: 312 Sr en 317 Sr

RECHTSPRAAK

Werknemer heeft niet voldaan aan ‘ondergrens’ stelplicht in het kader van werkgeversaansprakelijkheid. Op werknemer rust de plicht om een algemene beschrijving te geven van het ongeval; werknemer kan niet volstaan met te stellen dat hij schade heeft geleden. Dit heeft eiser wel gedaan door enkel in zijn algemeenheid te stellen dat hij bij uitoefening van werkzaamheden zware pakketten heeft moeten tillen zonder hulpmiddelen.

Eiser is ongeveer een jaar via een uitzendovereenkomst in dienst geweest van Repay HRM Services N.V. (hierna: Repay). Gedurende het dienstverband met Repay is eiser tewerkgesteld bij gedaagde sub 2 in de functie van besteller. Eiser stelt dat hij tijdens het verrichten van zijn werkzaamheden bij gedaagde sub 2 letselschade heeft opgelopen en dat gedaagde sub 2 voor alle schade als gevolg van dit ongeval aansprakelijk is. Hij voert hiertoe aan dat hij bij de uitoefening van zijn werkzaamheden als besteller nooit (veiligheids)instructies en/of hulpmiddelen ter beschikking gesteld heeft gekregen, terwijl hij (bijna) dagelijks zeer zware pakketten c.q. objecten heeft moeten bezorgen en dat hij als gevolg daarvan op een dag zijn knie heeft verdraaid bij het uitladen van zo'n pakket. Uit loyaliteit en angst om zijn baan te verliezen heeft eiser zijn werkdag afgemaakt en diezelfde avond heeft hij zich bij gedaagde sub 2 ziek gemeld, aldus eiser zelf. De volgende ochtend heeft hij zich tevens bij Repay ziek gemeld. Nadien heeft hij met krukken gelopen, in een rolstoel gezeten en is hij geopereerd. Eiser heeft thans een kunstknie. Eiser stelt ook Repay, als formeel werkgever, aansprakelijk voor zijn schade (zowel materieel als immaterieel) als gevolg van het bedrijfsongeval. Volgens Repay heeft eiser bij zijn ziekmelding nimmer ter sprake gebracht dat zijn klachten het gevolg zijn van een arbeidsongeval tijdens de werkzaamheden bij (de rechtsvoorganger van) gedaagde 2, dan wel dat zijn klachten het gevolg zijn van het uitoefenen van zijn functie voor de werkzaamheden bij (de rechtsvoorganger van) gedaagde 2.

Eiser vordert in deze procedure een verklaring voor recht dat Repay en gedaagde sub 2 hoofdelijk aansprakelijk zijn voor de door eiser geleden en nog te lijden schade als gevolg van het arbeidsongeval.

De kantonrechter stelt voorop dat eiser zijn vordering baseert op artikel 7:658 BW. Eiser stelt dat hem tijdens werktijd een ongeval is overkomen, waarvan hij gedaagde sub 2 meteen op de hoogte heeft gesteld, maar dit heeft gedaagde sub 2 gemotiveerd betwist. Wel heeft hij zich ziek gemeld. Vast staat voorts dat eiser zich de dag na het vermeende ongeval heeft ziek gemeld bij Repay, maar, gelet op de uitdrukkelijke betwisting hiervan door Repay, niet dat eiser bij die gelegenheid heeft gemeld dat er sprake zou zijn (geweest) van een arbeidsongeval. In deze procedure heeft eiser volstaan met te stellen dat hij bij het tillen van diverse pakketten zonder (til)hulpmiddelen zijn knie heeft verdraaid. Hij heeft in het geheel niet beschreven wat zich die bewuste dag heeft voorgedaan, terwijl dit blijkens artikel 7:658 BW toch op zijn weg lag, aldus de kantonrechter. Uit verschillende doktersbezoeken blijkt wel degelijk van het letsel, maar niet van de schadeveroorzakende gebeurtenis. Op eiser rustte naar het oordeel van de kantonrechter de plicht om een algemene beschrijving te geven van wat zich op de bewuste dag heeft voorgedaan. Een werknemer hoeft niet de toedracht van het ongeval te stellen, maar kan anderzijds ook niet volstaan met te stellen dat hij schade heeft geleden. Dat is wel waar eiser mee volstaat. Naar het oordeel van de kantonrechter is in deze zaak dan ook niet voldaan aan de 'ondergrens' wat betreft de stelplicht in het kader van werkgeversaansprakelijkheid. De kantonrechter wijst de vorderingen van eiser dan ook af.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 18-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2018:1858

Zaaknummer: 6239921/CV EXPL 17-11035

Rechters: M.P.C.J. van Bavel

Advocaten: N. Menouar, S. de Lange en E.M. Olinga

Wetsartikelen: 7:658 BW

RECHTSPRAAK

Vijf artsen en twee stichtingen (tezamen: Spoedeisende Psychiatrie Amsterdam) niet aansprakelijk voor (overlijdens)schade als gevolg van suïcide. Artsen hebben in hun verhouding tot de stichtingen slechts als hulppersoon gehandeld. Geen sprake van schending zorgplicht waarvoor SPA aansprakelijk zou zijn, nu de artsen hun zorgplicht niet hebben geschonden.

Gedaagden in deze zaak zijn twee stichtingen en vijf artsen. De stichtingen zijn instellingen die zich richten op de geestelijke gezondheidszorg in de regio Amsterdam en werken samen onder de naam Spoedeisende Psychiatrie Amsterdam (hierna: SPA). De stichtingen leveren ieder medewerkers als fysieke bemanning van het crisisteam van SPA dat buiten kantooruren in actie komt bij een melding (hierna: het crisisteam). Eisers zijn de partner (eiser sub 1) en de dochter (eiser sub 2) van de overledene. De overledene kampte met een postnatale depressie. Op een avond hebben eiser sub 1 en een vriendin de overledene betrappt op een poging tot suïcide. De partner en de overledene zochten hulp bij SPA, dat opdracht kreeg een beoordeling van de suïcidaliteit van de overledene te maken. SPA heeft toen direct contact opgenomen met de overledene. Bij de beoordeling zijn in totaal vijf artsen (leden van SPA) betrokken geweest. Op de dag na de suïcidepoging en de daaropvolgende beoordeling, leek het beter te gaan met de overledene. Die avond is de overledene tijdens het hardlopen van een dakterras gesprongen, als gevolg waarvan zij is overleden.

Eisers vorderen een verklaring voor recht dat de stichtingen toerekenbaar zijn tekortgeschoten in de nakoming van de geneeskundige behandelingsovereenkomsten met de overledene en daardoor ex artikel 6:108 BW schadeplichtig zijn geworden jegens eisers en dat de artsen onrechtmatig hebben gehandeld jegens de overledene, dan wel dat de artsen toerekenbaar zijn tekortgeschoten in de nakoming van geneeskundige behandelingsovereenkomsten jegens de overledene, en daardoor in beide gevallen ex artikel 6:108 BW schadeplichtig zijn geworden jegens eisers. Volgens eisers is een onjuiste inschatting van het suïciderisico gemaakt, als gevolg waarvan de overledene is komen te overlijden.

De rechtbank stelt voorop dat tussen partijen vaststaat dat tussen de overledene en de

stichtingen sprake was van een geneeskundige behandelingsovereenkomst (artikel 7:446 lid 1 BW) en dat de artsen allen in dienst waren bij een van de stichtingen en door SPA werden ingezet om de geneeskundige behandelingsovereenkomst tussen de overledene en de stichtingen uit te voeren. De artsen hebben in hun verhouding tot de stichtingen slechts als hulppersonen gehandeld en tussen hen en de overledene bestond geen geneeskundige behandelingsovereenkomst. Daarom wijst de rechtbank de gevorderde verklaring voor recht dat de artsen toerekenbaar zijn tekortgeschoten in de nakoming van geneeskundige behandelingsovereenkomsten af.

Vervolgens beoordeelt de rechtbank per arts of deze in strijd heeft gehandeld met artikel 7:453 BW (goed hulpverlenerschap). Indien dit het geval zou zijn, zouden de stichtingen hiervoor aansprakelijk zijn. Allereerst oordeelt de rechtbank dat de artsen hun zorgplicht niet hebben geschonden door te concluderen dat de overledene niet (gedwongen) opgenomen hoefde te worden. De omstandigheden rechtvaardigden, naar het oordeel van de rechtbank, deze conclusie. Ook bij de overige gang van zaken tijdens het onderzoek van de overledene hebben de artsen niet onzorgvuldig gehandeld. Ook hebben de artsen naar het oordeel van de rechtbank niet, in tegenstelling tot de stelling van eisers, onvoldoende oog gehad voor de medicatie de overledene reeds voor de suïcidepoging gebruikte. De overige stellingen van eisers acht de rechtbank onvoldoende gemotiveerd. De rechtbank wijst de vorderingen van eisers integraal af.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 18-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2018:2543

Zaaknummer: C/13/626673 / HA ZA 17-353

Rechters: P.J. van Eekeren, A.J. Bongers-Scheijde en M. van der Kaay

Advocaten: F.J.H.M. Berndsen en N. Dekker

Wetsartikelen: 7:453 BW

RECHTSPRAAK

Beëindiging gezag (artikel 1:266 BW). Minderjarige lijdt aan het foetaal alcoholyndroom en een posttraumatische stressstoornis. Daarnaast is bij minderjarige een reactieve hechtingsstoornis vastgesteld. Dit strookt niet met de stelling van de moeder dat de problemen van de minderjarige zijn voortgekomen uit de situatie na de uithuisplaatsing. De moeder bagatelliseert de problemen en diagnoses van de minderjarige en toont geen besef van de werkelijke problemen en inzicht in wat zij nodig heeft.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 17-04-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:3776

Zaaknummer: 200.223.611/01

Rechters: M.A.F. Holtvluwer-Veenstra, I.M. Dölle en C. Koopman

Advocaten: H. Asal en R. Haze

Wetsartikelen: 1:266 BW

RECHTSPRAAK

Beroep verzekeraar op fraudevervalclausule bij arbeidsongeschiktheidsverzekering gehonoreerd. Appellant heeft wel degelijk inkomen gegenereerd met werken door directeur-grootaandeelhouder te zijn van een vennootschap, die op haar beurt weer directeur-grootaandeelhouder is van een bv waar appellant de enige werknemer is. De omzet/winst van de werkmaatschappij dient te worden aangemerkt als het inkomen van appellant. Appellant kan worden verweten dat hij opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt of heeft laten verstrekken.

Appellant sub 1 is directeur-grootaandeelhouder van appellant sub 2. Appellant sub 2 is directeur-grootaandeelhouder van de bv. Appellant sub 1 is de enige werknemer van de bv. Appellant sub 1 is tegen arbeidsongeschiktheid verzekerd bij Generali. Appellant sub 1 heeft zich in verband met verschillende klachten (waaronder een hernia) arbeidsongeschikt gemeld. Generali stelt op grond van door appellant opgestuurde jaarrekeningen dat appellant heeft verzwegen dat hij wel degelijk heeft gewerkt in zijn periode van arbeidsongeschiktheid. Generali heeft daarom de arbeidsongeschiktheidsverzekering met terugwerkende kracht beëindigd. In een kort geding heeft appellant sub 1 doorbetaling van zijn uitkering gevorderd, welke vordering door de voorzieningenrechter is afgewezen. De rechtbank heeft aan haar oordeel ten grondslag gelegd dat appellant sub 1 zijn inkomsten en daaraan ten grondslag liggen de activiteiten opzettelijk heeft verzwegen. Op deze grond heeft Generali volgens de rechtbank terecht een beroep gedaan op de fraudevervalclausule. Tegen deze uitspraak is hoger beroep ingesteld.

Het hof oordeelt dat de Bijzondere Voorwaarden slechts gedeeltelijk van toepassing zijn op de verzekering, aangezien artikel 7:943 lid 2 BW bepaalt dat niet ten nadele van artikel 7:941 lid 1, 2, 4 en 5 BW kan worden afgeweken. Het hof oordeelt voorts dat vaststaat dat appellant sub 1 inkomen heeft gegenereerd met werken. In de polis is 'Inkomen' immers gedefinieerd als: 'het bruto inkomen van de verzekerde uit arbeid en/of winst uit onderneming in de zin van de Wet op de inkomstenbelasting'. Gelet daarop en gelet op het feit dat appellant sub 1 directeur-

grootaandeelhouder is van appellant sub 2, appellant sub 2 directeur-grootaandeelhouder is van de bv en appellant sub 1 de enige werknemer is van de bv, dient de omzet/winst van de werkmaatschappij te worden aangemerkt als het inkomen van appellant sub 1. Uit artikel 12 Bijzondere Voorwaarden kan voorts worden afgeleid dat, zelfs indien alle omzet door langlopende contracten zou zijn behaald, appellant de omzet- en winstgegevens aan Generali hadden moeten verstrekken. Deze informatie had hij, gelet ook op artikel 25 lid 1 aanhef en sub d en e Bijzondere Voorwaarden en ook op grond van artikel 7:941 lid 2 BW, niet alleen desgevraagd (aan de door Generali ingeschakelde deskundigen), maar ook ongevraagd dienen te verstrekken of te doen verstrekken. De conclusie van het hof is dat appellanten, door de door appellant sub 1 verrichte werkzaamheden en de daarmee gegenereerde omzet/winst niet te melden, in strijd hebben gehandeld met artikel 25 lid 1 aanhef en sub d en e Bijzondere Voorwaarden en/of artikel 7:941 lid 2 BW.

Het hof oordeelt voorts dat appellanten kan worden verweten dat zij opzettelijk (!) onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt of hebben laten verstrekken. Het door de jaren heen stelselmatig (laten) verklaren dat appellant sub 1 niet werkte, terwijl dat wel het geval was en hij daarmee substantiële omzetten behaalde, terwijl hij het belang van Generali onderkende om juist te worden geïnformeerd, rechtvaardigt het oordeel dat er sprake is geweest van de opzet om te misleiden. Het beroep van Generali op artikel 7:941 lid 5 BW is daarmee in beginsel gerechtvaardigd. Het hof is van oordeel dat in dit geval het verval van recht op uitkering ook gerechtvaardigd is. Dat Generali niet zelf naar de omzet- en winstgegevens heeft gevraagd, kan haar niet worden tegengeworpen. Naast appellant sub 2 is (ook) appellant sub 1, als verzekerde op de polis, aansprakelijk jegens Generali. Het hof concludeert dat de grieven falen en bekrachtigt het bestreden vonnis.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 17-04-2018

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2018:3511

Zaaknummer: 200.187.377

Rechters: H.C. Frankena, B.J. Engberts en A.S. Gratama

Advocaten: C.W. Langereis en H.J. Arnold

Wetsartikelen: 7:941 BW

RECHTSPRAAK

Appellant is bij TU Delft komen opdagen bij een cursus waarvan hem de toegang was ontzegd en is met behulp van beveiliging en politie uit het gebouw verwijderd. Vordering tot immateriële schadevergoeding (€ 4.000) in eerste aanleg afgewezen. Hof houdt oordeel rechtbank in stand, nu TU Delft voor dit handelen, voor zover het al onrechtmatig zou zijn, niet aansprakelijk is. Bovendien onvoldoende concrete gegevens aangevoerd waaruit geestelijk letsel kan volgen.

Appellant was in 2013 student aan de TU Delft, waar hij zich heeft ingeschreven voor een cursus. Na de eerste bijeenkomst is telefonisch aan appellant medegedeeld dat zijn beoogde project tijdens de cursus niet haalbaar zou zijn en dat de TU Delft voornemens was het cursusgeld te restitueren. Een tijd later is telefonisch aan appellant medegedeeld dat hij van verdere deelname aan de cursus wordt uitgesloten en dat zijn cursusgeld zou worden gerestitueerd. De reden hiervoor was dat door de aanwezigheid van appellant de les van de cursusdocent was verstoord en dat appellant beledigende opmerkingen had gemaakt naar de docent. Op diezelfde avond is appellant op de cursus verschenen, waarbij hem de toegang is ontzegd. Met behulp van de beveiliging en politie is appellant uit het klaslokaal en het gebouw verwijderd.

In eerste aanleg heeft appellant veroordeling van de TU Delft gevorderd tot betaling van de kosten van een vervangende cursus, transport en rechtsbijstand en een (immateriële) schadevergoeding van € 4.000. De kantonrechter heeft de vordering van appellant toegewezen tot een bedrag van € 1.066 aan materiële schade. Voor het overige is de vordering afgewezen. In principaal hoger beroep vordert appellant onder meer om het vonnis te vernietigen en opnieuw rechtdoende zijn vorderingen ter zake de immateriële schadevergoeding toe te wijzen.

In principaal appel faalt de grief met betrekking tot de materiële schade. Ook de vordering met betrekking tot de immateriële schade wordt niet toegewezen. Het hof overweegt met betrekking tot het betoog van appellant dat zijn eer en goede naam door het inschakelen van beveiliging en politie is geschaad, als volgt. Aan appellant is duidelijk telefonisch en per e-mail

medegedeeld dat hem de toegang tot de cursus zou worden ontzegd. Nadat hij toch op de cursus was verschenen en hem meerdere malen door de beveiliging was verzocht om het pand te verlaten – hetgeen hij heeft geweigerd – is hij vervolgens door de politie uit het pand verwijderd. Voor dit handelen kan de TU Delft niet aansprakelijk worden gehouden nu dit handelen – voor zover het al onrechtmatig zou zijn – derhalve niet toe te rekenen is aan de TU Delft. Het hof neemt daarbij in aanmerking dat de klachtencommissie heeft geconcludeerd dat de verwijdering van appellant uit het pand onder de gegeven omstandigheden niet onbehoorlijk is verlopen. Voor zover appellant betoogt dat hij psychische schade heeft geleden door de onterechte ontzegging, geldt dat hij onvoldoende concrete gegevens heeft aangevoerd waaruit dat geestelijk letsel kan volgen. Om van geestelijk letsel te kunnen spreken, is niet voldoende dat sprake is van meer of minder sterk psychisch onbehagen of een zich gekwetst voelen (HR 23 januari 1998, ECLI:NL:HR:1998:ZC2551). De vordering tot immateriële schadevergoeding is daarom niet toewijsbaar.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 17-04-2018

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2018:876

Zaaknummer: 200.202.388/01

Rechters: M.P.J. Ruijpers, M.A.F. Tan-de Sonnaville en G.C. de Heer

Advocaten: K. el Joghrafi en H.J.S.M. Langbroek

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor doodslag door destijds 51-jarige achterbuurman in zijn rug te schieten met een vuurwapen, zonder daarvoor een reden te hebben. Vordering benadeelde partij (echtgenote van slachtoffer) met betrekking tot gederfd levensonderhoud volledig toegewezen (€ 50.000). Shockschadevordering toegewezen tot een bedrag van € 10.000. Affectieschade komt naar huidig recht niet voor vergoeding in aanmerking.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 17-04-2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:1595

Zaaknummer: 20-001700-16

Rechters: W.E.C.A. Valkenburg, Y.G.M. Baaijens-van Geloven en S. Riemens

Wetsartikelen: 287 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor jarenlange ontucht met minderjarige stiefdochters, die beide zwanger zijn geraakt als gevolg van de ontucht. Toewijzing aan beide slachtoffers van € 20.000 ter vergoeding van de zorgkosten voor de geboren kinderen, € 500 ter vergoeding van de kosten van de zwangerschappen, € 13.225 respectievelijk € 13.150 ter vergoeding van kosten studievertraging en € 20.000 ter vergoeding van immateriële schade.

Instantie: Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak: 17-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RBGEL:2018:1732

Zaaknummer: 05/740409-17

Rechters: C. van Linschoten, L.C.P. Goossens en J. Wiersma

Advocaten: A.M. Smetsers

Wetsartikelen: 245 Sr, 248 Sr en 249 Sr

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Twee valpartijen van racefietser tijdens recreatieve fietstocht. Fietsmaten van verzoeker zijn niet aansprakelijk. Bij eerste valpartij was sprake van sport- en spelsituatie, waarbij verhoogde drempel voor aansprakelijkheid geldt. Bij tweede valpartij was niet langer sprake van een sport- en spelsituatie, maar de bemoedigende schouderklop die de val veroorzaakte was, hoewel wel gevaarzettend, niet onrechtmatig: ongelukkige samenloop van omstandigheden.

Verzoeker, verweerder sub 1 en verweerder sub 3 zijn vrienden die al ongeveer twintig jaar lang wekelijks met elkaar gingen (race)fietsen. Op een dag heeft verweerder sub 1 tijdens een inhaalmanoeuvre verzoeker rechts ingehaald en daarbij met zijn linkerschouder verzoeker per ongeluk aangeraakt. Daarop is verzoeker ten val gekomen, met ernstige schaafwonden als gevolg. Bij het vervolgen van zijn tocht naar huis, wordt verzoeker door zijn andere fietsmaat, verweerder sub 3, bemoedigend op de schouder aangeraakt, waarna verzoeker van het fietspad af is geraakt en ten val is gekomen, met ernstig schouderletsel en een gebroken rib tot gevolg. Verzoeker vraagt de rechtbank in deze deelgeschilprocedure te beslissen dat verweerder sub 1 en verweerder sub 3 en hun aansprakelijkheidsverzekeraars ASR en Univé (hoofdelijk) aansprakelijk zijn voor de schade die hij heeft geleden als gevolg van de ongevallen die hem zijn overkomen.

De rechtbank overweegt ten aanzien van verweerder sub 1 als volgt. Verzoeker en verweerder sub 1 verhielden zich tijdens hun tocht ten opzichte van elkaar (en ten opzichte van verweerder sub 3) niet als normale verkeersdeelnemers. Zij fietsten daar als sporters en dienden zich ten opzichte van derden weliswaar te houden aan de verkeersregels, maar hanteerden onderling hun eigen (spel)regels, waarbij het onder meer gebruikelijk was schuin dicht achter elkaar te fietsen. Verzoeker moest er dus, anders dan wanneer hij zou worden ingehaald door een willekeurige andere verkeersdeelnemer, rekening mee houden dat hij door verweerder sub 1 of verweerder sub 3 rechts kon worden ingehaald. Er was, kortom, sprake van een sport- en spelsituatie, in ieder geval op momenten van tempo maken en daarom geldt een (licht) verhoogde drempel voor aansprakelijkheid. De rechtbank oordeelt dat verweerder sub 1

weliswaar een gevaarzettende gedraging heeft verricht, maar wel een gedraging die onder de gegeven omstandigheden nog als normaal of redelijk valt aan te merken. De rechtbank acht het handelen van verweerder sub 1 niet zodanig onzorgvuldig dat het als onrechtmatig moet worden beschouwd.

Ten aanzien van de bemoedigende kloep op de schouder van verzoeker door verweerder sub 3 overweegt de rechtbank als volgt. Er was geen sprake meer van een sport- en spelsituatie waarin een verhoogde aansprakelijkheidsdrempel geldt, nu de drie mannen na de eerste val hadden besloten rustig samen naar huis te fietsen. De goedbedoelde schouderkloep van verweerder sub 3 was begrijpelijk, maar tegelijkertijd ook niet helemaal zonder risico, nu hij er rekening mee moest houden dat verzoeker door zijn eerste val minder stevig en alert op zijn fiets zat dan normaal en dus sneller uit balans zou kunnen raken. De rechtbank ziet hierin echter onvoldoende grond om te oordelen dat verweerder sub 3 zich uit een oogpunt van zorgvuldigheid van deze aanraking had moeten onthouden. Verweerder sub 3 en verzoeker fietsten met lage snelheid en naar het oordeel van de rechtbank kon verweerder sub 3 in redelijkheid niet voorzien dat verzoeker door de aanraking op de schouder zo uit balans zou kunnen raken dat hij daardoor van het fietspad af zou raken, met alle ernstige gevolgen van dien. Naar het oordeel van de rechtbank is hier sprake geweest van een ongelukkige samenloop van omstandigheden die niet leidt tot aansprakelijkheid van verweerder sub 3. Alle verzoeken van verzoeker worden afgewezen.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 12-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RBOBR:2018:1970

Zaaknummer: C/01/327447 / EX RK 17-182

Rechters: M. van den Brink

Advocaten: A. Wijsman-van Veen, L.K. de Haan en G. Loman

Wetsartikelen: 6:162 BW

RECHTSPRAAK

Allianz procedeert tegen twee andere schadeverzekeraars (Maas Lloyd en Hampden) over Asbestregeling. Allianz handelt door Asbestregeling toe te passen niet onrechtmatig jegens loss occurrence-verzekeraars. Gelet op de bijzondere problemen die voortvloeien uit de decennia bestrijkende periode tussen blootstelling en diagnose en daarmee samenhangende wijzigingen in vigerende polissen en de daarbij betrokken verzekeraars, is een enigerlei eenvoudig te hanteren systeem onontkoombaar. Zaak naar rol verwezen.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 11-04-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:3298

Zaaknummer: C/10/494851 / HA ZA 16-148 en C/10/483797/ HA ZA 15-910

Rechters: P.F.G.T. Hofmeijer-Rutten

Advocaten: M. Timpert-de Vries en W.A.M. Rupert

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Pogingen tot zware mishandeling door met een personenauto te trachten de dienstauto van verbalisanten aan te rijden en door met aanmerkelijke snelheid tegen de dienstauto van verbalisanten te rijden of te botsen. Hof: door aldus te handelen, namelijk opzettelijk een situatie te scheppen waarin de benadeelde partijen ernstig dienden te vrezen voor hun gezondheid, heeft de verdachte met het vereiste oogmerk, als bedoeld in artikel 6:106 lid 1 aanhef en sub a BW, gehandeld. Toewijzing immateriële schadevergoedingen van € 500 (aan verbalisanten 3 en 4) en € 300 (aan verbalisanten 1 en 2).

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 10-04-2018

ECLI: ECLI:NL:GHAMS:2018:1241

Zaaknummer: 23-002588-15

Rechters: G. Oldekamp, F.M.D. Aardema en M.L.M. van der Voet

Wetsartikelen: 302 Sr

RECHTSPRAAK

Voorzieningenrechter oordeelt dat moeder onrechtmatig gebruikmaakt van de haar verleende bevoegdheid om lijfswang in te zetten om afgifte van haar kinderen te bewerkstelligen. Moeder heeft geen gezag meer over kind 2, dus met betrekking tot dit kind kan geen sprake meer zijn van onttrekking. Kind 3 is nog minderjarig, dus kan wel sprake zijn van onttrekking, maar de vader is feitelijk niet in staat om kind 3 aan het gezag van de moeder te onttrekken omdat hij is gedetineerd. Feitelijke situatie is zodanig veranderd dat de moeder nu onrechtmatig handelt door de lijfswang in te roepen.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 23-03-2018

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2018:2407

Zaaknummer: C/15/271669 / KG ZA 18-202

Advocaten: M.J.F.A. Mutsaers en M.J.E.J. Coenraad

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Huurders stellen verhuurder aansprakelijk voor (potentiële) schade door aanwezigheid asbest in woning. Verzoek afgewezen, omdat er (nog) geen sprake is van letselschade waardoor verzoek zich niet leent voor behandeling in deelgeschilprocedure. Inhoudelijke beoordeling (aan de hand van artikel 7:208 BW) zou ook tot afwijzing van het verzoek leiden.

Beide verzoekers treden tevens op als wettelijk vertegenwoordigers van hun twee minderjarige kinderen. Verzoekers huren sinds 2001 een woning van Mitros. In 2011 en in 2012 hebben asbestinventarisaties plaatsgevonden op de zolder van de woning van verzoekers. Bij de tweede inventarisatie bleek dat één van de onderzochte plaatmaterialen – dat tegen het dakbeschot zat – niet-hechtgebonden asbest bevatte en dat het asbestcement hechtgebonden asbest bevatte. Bij hechtgebonden asbest komen asbestvezels niet gemakkelijk los. Bij niet-hechtgebonden asbest zijn de asbestvezels nauwelijks verankerd, zodat ze snel vrij kunnen komen.

Verzoekers verzoeken in dit deelgeschil om voor recht te verklaren dat Mitros aansprakelijk is voor de geleden en nog te lijden schade (zowel materieel als immaterieel, waaronder letselschade en verminderd huurgenot) ten gevolge van het in de huurwoning aanwezige niet-hechtgebonden asbest. Zij baseren hun verzoek op artikel 7:208 BW.

De rechtbank stelt voorop dat de schade die verzoekers stellen te lijden als gevolg van verminderd huurgenot geen schade is die zij lijden door dood of letsel als bedoeld in artikel 1019w lid 1 Rv, zodat het verzoek op dit punt door de rechtbank wordt afgewezen. Met betrekking tot de letselschade overweegt de rechtbank als volgt. De rechtbank begrijpt dat verzoekers bezorgd zijn over de mogelijke effecten van de aanwezigheid van asbest in hun woning op hun gezondheid. De situatie is echter aldus dat zij op dit moment geen aantoonbare letselschade hebben. Of er als gevolg van de aanwezigheid van asbest in hun woning ooit gezondheidsschade bij hen optreedt is onzeker. Omdat er op dit moment geen sprake is van letselschade bij verzoekers is niet voldaan aan het vereiste van artikel 1019w lid 1 Rv. Daarom wordt het verzoek ook op dit punt afgewezen.

De rechtbank geeft verzoekers in overweging om zich door een deskundige, bijvoorbeeld de GGD, te laten voorlichten over de hoogte van de gezondheidsrisico's waaraan zij zijn blootgesteld. De rechtbank merkt op dat het op de weg van Mitros ligt om het contact met de GGD te initiëren, omdat de asbest zich bevond in de door haar verhuurde woning.

Het verzoek leent zich om meerdere redenen dus niet voor behandeling in een deelgeschilprocedure en wordt reeds daarom afgewezen, maar daarnaast zijn er ook inhoudelijke redenen waarom het verzoek moet worden afgewezen, aldus de rechtbank. De rechtbank overweegt hiertoe dat de aanwezigheid van niet-hechtgebonden asbest is aan te merken als een gebrek in de zin van artikel 7:204 lid 2 BW, maar dat niet kan worden aangenomen dat Mitros bij het aangaan van de huurovereenkomst wist of behoorde te weten dat er niet-hechtgebonden asbest in de woning aanwezig was.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 07-03-2018

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2018:1699

Zaaknummer: C/16/447440 / HA RK 17-226

Rechters: M.E. Heinemann

Advocaten: G. Hagens en P.J. Gijsbertsen

Wetsartikelen: 7:208 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor mishandeling, zwaar lichamelijk letsel ten gevolge hebbend, door slachtoffer tijdens festiviteiten een stomp tegen zijn neus te geven, waardoor hij achterover is gevallen en een (op dat moment levensbedreigende) bloeding in zijn schedel heeft opgelopen. Partner van slachtoffer kan zich niet als benadeelde partij in het strafproces voegen. Toewijzing immateriële schadevergoeding aan slachtoffer: € 20.000.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 02-03-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:3197

Zaaknummer: 10/741305-17

Rechters: L. Feraaune, M. Smit en M. Beusmans-Verwijs

Advocaten: A.C. Bosch

Wetsartikelen: 300 Sr

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor zware mishandeling door tijdens een avond uitgaan een bierglas in het gezicht van aangever kapot te slaan. Blijvend, ontsierend en goed zichtbaar litteken in het gezicht van aangever. Volledige toewijzing immateriële schadevergoeding aan aangever: € 1.500.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 16-02-2018

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2018:3196

Zaaknummer: 10/741449-16

Rechters: L. Feraaune, M. Smit en M. Beusmans-Verwijs

Advocaten: H.E. Borgman

Wetsartikelen: 302 Sr

RECHTSPRAAK

Ski-ongeval met knieletsel als gevolg. Eiseres heeft voor haar stelling dat gedaagde aansprakelijk is voor de schade die zij heeft geleden als gevolg van het ski-ongeval, voldoende bewijs overgelegd. Drie getuigenverhoren. Verklaring van gedaagde en van partner van eiseres kunnen niet als steunbewijs voor verklaring van eiseres dienen. Wel kan een e-mail van Univé aan advocaat van eiseres als steunbewijs dienen. Overtreding FIS-reglement door gedaagde. Geen eigen schuld.

Eiseres is tijdens haar wintersport ten val gekomen en heeft daaraan knieletsel overgehouden. In deze zaak heeft eiseres gesteld dat gedaagde haar op een skipiste in gevaar heeft gebracht en schade heeft berokkend door haar met hoge snelheid van boven komend van achteren te naderen en haar (vervolgens) op zodanige korte afstand in te halen dat hij met zijn ski's de rechterski van eiseres heeft geraakt, waardoor eiseres ten val is gekomen. De rechtbank heeft eiseres toegelaten tot het leveren van bewijs voor deze stelling. Eiseres heeft te dien einde drie getuigen laten horen: zichzelf, haar partner en gedaagde. Eiseres stelt dat gedaagde geen consistente verklaringen heeft afgelegd over de toedracht van het ongeval: zijn verklaring ter comparitie is, volgens eiseres, niet in overeenstemming met een eerdere door Univé (verzekeraar gedaagde) gestuurde e-mail.

De rechtbank (in conventie) overweegt dat eiseres is gehoord als partijdeskundige. Ter gelegenheid van de getuigenverhoren heeft eiseres een verklaring afgelegd die volledig met de te bewijzen feiten in overeenstemming is. De verklaring van de partner van eiseres kan niet meewerken aan het bewijs, omdat hij verklaart dat hij het ongeval niet heeft gezien. De verklaring van gedaagde kan evenmin meewerken tot het bewijs, omdat de verklaring die hij als getuige heeft afgelegd op essentiële punten in strijd is met de verklaring van eiseres. Aan het door eiseres te leveren bewijs kan naar het oordeel van de rechtbank wel meewerken de overgelegde e-mail van Univé aan de advocaat van eiseres, die op essentiële punten de verklaring van eiseres bevestigt. Uit de mail blijkt namelijk dat gedaagde in strijd heeft gehandeld met de FIS-regels, te weten dat een skiër voorrang moet verlenen aan zijn voorligger dan wel zijn voorligger op zodanige afstand moet inhalen dat de ingehaalde niet

wordt gehinderd, en dat Univé daarom gedeeltelijk aansprakelijkheid erkend. Deze mail sluit bovendien aan bij de reconstructie die eiseres heeft overgelegd. Dit bewijs wordt niet ontzenuwd door het verweer van gedaagde en zijn verklaring als getuige. De rechtbank acht de verklaring van gedaagde op bepaalde punten niet geloofwaardig. De rechtbank verklaart in conventie dan ook voor recht dat gedaagde aansprakelijk is voor de geleden en nog te lijden schade van eiseres als gevolg van het ski-ongeval en veroordeelt gedaagde tot vergoeding van deze schade.

Het beroep (in reconventie) van gedaagde op eigen schuld van eiseres (artikel 6:101 BW) wordt afgewezen. De rechtbank overweegt hiertoe dat blijkt dat gedaagde degene was die van boven kwam skiën en eiseres te laat heeft opgemerkt en met haar in botsing is gekomen, waardoor eiseres schade heeft geleden. Het is uitsluitend gedaagde die in strijd heeft gehandeld met de regels van het FIS-reglement en gedaagde is dan ook op grond van artikel 6:162 BW aansprakelijk voor de schade van eiseres. De rechtbank ziet geen grond om op basis van het bepaalde in artikel 6:101 BW de schadevergoedingsverplichting van gedaagde te verminderen tot enig percentage onder de honderd procent. De rechtbank wijst de vordering in reconventie dan ook af.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 07-02-2018

Zaaknummer: C/15/242040 / HA ZA 16-251

RECHTSPRAAK

Tussenuitspraak. Zwangere vrouw mishandeld door voormalig echtgenoot (geïntimeerde). Geïntimeerde heeft door hof in tussenarrest (PS 2018-0373) gevraagde informatie over het verloop van de strafzaak tegen hem, niet overgelegd. Hof beveelt daarom thans geïntimeerde bij akte het arrest van het hof in de strafzaak tegen hem over te leggen en daarbij uitsluitsel te geven over de uitkomst van het cassatieberoep. Einduitspraak hof: PS 2018-0369.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 23-01-2018

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2018:216

Zaaknummer: 200.198.332_01

Rechters: B.A. Meulenbroek, O.G.H. Milar en M.G.W.M. Stienissen

Advocaten: H. Weinans en A.J.M.J. Werners

RECHTSPRAAK

Tussenuitspraak. Zwangere vrouw mishandeld door voormalig echtgenoot (geïntimeerde). Tegen geïntimeerde is strafrechtelijke vervolging ingesteld met betrekking tot hetzelfde incident als waarop deze zaak betrekking heeft. Hof stelt geïntimeerde in de gelegenheid bij akte het arrest van het hof in de strafzaak over te leggen en daarbij uitsluitsel te geven over de uitkomst van het cassatieberoep. Verwijzing naar rol. Zie voor vervolg PS 2018-0372 (tussenuitspraak) en PS 2018-0369 (einduitspraak hof).

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 17-10-2017

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2017:4515

Zaaknummer: 200.198.332_01

Rechters: B.A. Meulenbroek, O.G.H. Milar en M.G.W.M. Stienissen

Advocaten: H. Weinans en A.J.M.J. Werners

RECHTSPRAAK

Verzekeraar stelt dat blijvende arbeidsongeschiktheid van geïntimeerde niet het gevolg is van verkeersongeval waarvoor verzekeraar aansprakelijkheid heeft erkend, nu geïntimeerde enkele jaren daarna ernstig gewond is geraakt bij een schietpartij. Hof laat voor nu in het midden of de schietpartij een doorbreking van het causale verband oplevert en gelast een comparitie van partijen.

Geïntimeerde is betrokken geweest bij een verkeersongeval dat te wijten was aan een fout van een derde, die tegen aansprakelijkheid was verzekerd bij de verzekeraar (appellante). In 2008 is geïntimeerde ook betrokken geweest bij een verkeersongeval. Na het ongeval in 2012 heeft geïntimeerde geen betaalde arbeid meer verricht in verband met blijvende immobiliteit aan zijn rechterhand waardoor hij zijn werk als lasser en buschauffeur niet meer kan uitvoeren. Geïntimeerde heeft in eerste aanleg een bedrag van ongeveer NAF 900.000 gevorderd. Het Gerecht in Eerste Aanleg (hierna: het GEA) (PS 2016-0161) heeft toen beslist dat de aansprakelijkheid van de verzekeraar vaststaat en dat geïntimeerde daarom een vordering tot schadevergoeding heeft op de verzekeraar. Ten aanzien van de schadevergoeding heeft het GEA geoordeeld dat het deskundigenrapport, met name de conclusie hierin dat bepaalde restverschijnselen hoogstwaarschijnlijk het gevolg zijn van het ongeval uit 2008, niet voldoende is gemotiveerd en dat nader onderzoek daarom voor de hand ligt. Dit werd echter bemoeilijkt door het feit dat geïntimeerde in 2016 (vlak voor de uitspraak van het GEA) door een schietpartij ernstig letsel heeft opgelopen, zodat het GEA nader onderzoek niet zinvol achtte. Het GEA is vervolgens overgegaan tot schatting van de schade en kwam tot een veroordeling van de verzekeraar van NAF 99.061. Hiertegen richt zich het hoger beroep.

Het Hof stelt het volgende voorop. Over de aansprakelijkheid bestaat geen geschil. Geïntimeerde vordert arbeidsvermogensschade en stelt daartoe dat hij als gevolg van het ongeval in 2012 volledig arbeidsongeschikt is geraakt. Vast staat tevens dat geïntimeerde als gevolg van een schietincident in 2016 ernstig letsel heeft opgelopen. Hierbij doet zich het probleem voor dat sprake is van twee gebeurtenissen die mogelijkwerwijs geheel of gedeeltelijk hebben geleid tot dezelfde schade. Het Hof laat op dit moment nog in het midden of de

schietpartij een doorbreking van het causale verband oplevert. Het Hof sluit niet uit dat geïntimeerde ten tijde van het schietincident geen verlies aan arbeidsvermogen als gevolg van het ongeval van 2012 meer had en dat alle verlies aan arbeidsvermogen die hij sinds het schietincident heeft, aan het schietincident toe te rekenen is als een gevolg daarvan en niet langer, dan wel niet langer mede aan het ongeval van 2012. Hierbij betreft het Hof de bevindingen van de revalidatiearts. Het Hof gelast, alvorens in deze zaak verdere beslissingen te nemen, een comparitie van partijen, omdat het nader inlichtingen behoeft omtrent de in de uitspraak vermelde vragen. De vragen betreffen onder andere de vraag wat geïntimeerde heeft gedaan om te revalideren en of geïntimeerde ook na het ongeval van 2012 nog een bus kon besturen. Iedere verdere beslissing wordt aangehouden.

Instantie: Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba

Datum uitspraak: 26-09-2017

ECLI: ECLI:NL:OGHACMB:2017:176

Zaaknummer: Ghis 72740 – H 277/16

Rechters: E.A. Saleh, G.C.C. Lewin en J. Sap

Advocaten: M.R. Hammoud, T.B. de Palm en A.V.G. Rooijer

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Aansprakelijkheid wegbeheerder. Eenzijdig ongeval tijdens wegwerkzaamheden. Snelweg voldeed ten tijde van de wegwerkzaamheden niet aan de eisen die daaraan mogen worden gesteld. Er was sprake van een onduidelijke, dus gevaarlijke verkeerssituatie, onder andere doordat de in het kader van die werkzaamheden aangebrachte gele markering onvoldoende onderscheidend was ten opzichte van de oorspronkelijke witte markering, die goed zichtbaar bleef.

Verzoeker is een eenzijdig ongeval overkomen op de A2, waarbij hij met zijn auto tegen een vangrail, een barrier, is aangereden, waarna hij met zijn auto over de kop is geslagen. Verzoeker reed op dat moment de maximumsnelheid. Ten tijde van het ongeval vonden wegwerkzaamheden plaats ten behoeve van een verbreding van de A2. In verband met deze wegwerkzaamheden was de verkeerssituatie ter plaatse gewijzigd, waarbij de rijbanen waren verlegd en de linkerrijstrook bestemd was voor werkverkeer. Verzoeker verzoekt in dit deelgeschil de rechtbank om te bepalen dat de Staat aansprakelijk is voor de gevolgen van het hem overkomen ongeval. Verzoeker baseert zijn verzoek primair op artikel 6:174 BW en subsidiair op artikel 6:162 BW.

De rechtbank overweegt dat tussen partijen in geschil is of de A2 op het moment van het ongeval voldeed aan de eisen die daaraan in de gegeven omstandigheden mogen worden gesteld. De rechtbank stelt hierbij voorop dat de beantwoording van de vraag of de openbare weg voldoet aan de eisen die men daaraan mag stellen, moet geschieden aan de hand van de *Wilnis*-criteria (ECLI:NL:HR:2010:BN6236). Met verzoeker is de rechtbank van oordeel dat ten tijde van het ongeval sprake was van een gevaarlijke verkeerssituatie, omdat deze aan duidelijkheid te wensen overliet. De rechtbank overweegt hiertoe dat de in-/uitvoegstrook van het werkvak erg lang was. Er is hierdoor een situatie ontstaan waarbij het verkeer dat al op de A2 rijdt, opschuift naar links. Onder deze omstandigheden mag in het belang van de verkeersveiligheid worden verlangd dat een in-/uitvoegstrook van een werkvak als zodanig herkenbaar is en dat duidelijk wordt aangegeven/gemarkeerd dat dat deel van de weg niet als

een rijstrook fungeert. Op basis van de foto's die zich in het dossier bevinden, is de rechtbank van oordeel dat daar juist sprake is van een onduidelijke wegsituatie. De witte markering is goed zichtbaar aanwezig, terwijl de tevens aangebrachte gele markering daarbij onvoldoende onderscheidend vermogen heeft vanwege de – naar het oordeel van de rechtbank – slechte zichtbaarheid daarvan. Ook komt naar het oordeel van de rechtbank betekenis toe aan het feit dat het begin (de kop) van de tweede barrier aan het einde van de in-/uitvoegstrook van het werkvak, niet voorzien was van (extra) markering/accentuering. Gezien de omstandigheden van een relatief lange in-/uitvoegstrook voor een werkvak, voorzien van onvoldoende opvallende gele belijning ter hoogte van een oprit naar de A2, is de rechtbank van oordeel dat die maatregel onvoldoende is. Dit maakt immers niet dat de barrier opvalt. De rechtbank concludeert dat de Staat als wegbeheerder op grond van artikel 6:174 BW aansprakelijk is voor het ongeval dat verzoeker is overkomen. De rechtbank wijst het verzoek van verzoeker dan ook toe.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 13-01-2016

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2016:7785

Zaaknummer: C/16/399032 / HA RK 15-205 MAR

Rechters: D. Wachter

Advocaten: S.J. de Groot en A.C.M. Prasing-Remmé

Wetsartikelen: 6:174 BW